

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 4Tk/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010699
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Valachová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7219010699.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Túryovej a prísediacich Bc. Oľgy Ruščákovej a Alžbety Kabátovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. novembra 2019 takto

r o z h o d o l :

L. W. N., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., ul. I. 7, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody F. B.,

je v i n n ý, ž e

dňa 6.10.2018 v čase okolo 01:00 hod. v obci Lúčky, okr. Michalovce, v rodinnom dome č. 83, kde spoločne bývali so svojou babkou S. I., nar. XX.X.XXXX fyzicky napadol menovanú tým spôsobom, že hneď po tom, ako od nej pýtal peniaze a ona mu ich odmietla dať, tak v komore uvedeného rodinného domu ju najprv rukami minimálne 3 až 4 krát udrel väčšou silou a intenzitou do oblasti hlavy, následkom úderov babka spadla na zem a tam ju ďalej kopal väčšou silou a intenzitou oboma rukami do oblasti hlavy a aj napriek tomu, že ho babka prosila, slovami „synu, synu, vnuku nebi me“, pokračoval v kopaní a následne v komore, kde krvavená ležala na zemi, s úmyslom ju usmrtiť, pustil plyn z propán-butánovej fľaše, ktorá sa nachádzala blízko nej a odišiel do babkinej izby, v ktorej spod vankúša zobral babke finančnú hotovosť vo výške 240 €, babku nechal ležať v komore, v bezvládnom stave, chrčiacu, krvácajúcu z nosa a úst, s unikajúcim plynom v komore, kde ležala, privolať si taxík a odišiel do mesta Michalovce konzumovať alkohol, čím takto svojej babke S. I. zapríčinil zlomeniny lebky s pomliaždením mozgu, vnútrolebečné krvácanie, otras mozgu s bezvedomím a súčasné toxické pôsobenie plynu propán-butánu a podchladenie organizmu, pričom na následky týchto zranení dňa 22.10.2018 zomrela na Geriatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Štefana Kukuru v Michalovciach,

t e d a

iného úmyselne usmrtil, čin spáchal surovým spôsobom, na blízkej osobe, vyššieho veku a v úmysle získať majetkový prospech,

t ý m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), e) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. c), § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 145 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T 89/2017 zo dňa 11.3.2019 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To 17/2019 zo dňa 12.6.2019, právoplatným dňa 12.6.2019, ktorým bol podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným:

- D. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B., ul. T. X škodu vo výške 691 €,
- D. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B., ul. T. 9, H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom A. U. XX a W. S., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX spolu a nerozdielne škodu vo výške 24 000 €,
- Union zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 škodu vo výške 1 370,61 €.

o d ť o v o d n e n i e :

Na Okresnom súde Košice II sa vedie trestné konanie proti obžalovanému W. N. pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods.1, ods. 2 písm. b), c), e) Tr. zák. a to na základe Obžaloby Krajského prokurátora Košice sp. zn. 1Kv 46/18.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej strany a znalcov z odboru zdravotníctvo - odvetvie psychiatria a odbor psychológia a oboznámil podstatný obsah spisového materiálu.

L. W. N., po poučení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. výslovne prehlásil, že zo spáchania skutku sa cíti byť vinným.

V súlade s ustanovením § 333 ods. 3 c/, d/, f/, g/, a h/ Tr. por. boli obžalovanému položené otázky :

c/ či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu?

d/ či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby?

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), e) Tr. zákona s použitím § 138 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona?

g/ či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon stanovuje za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), e) Tr. zákona s použitím § 138 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona, ktorý je mu kladený za vinu?

h/ či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok?

Na všetky položené otázky odpovedal slovom „áno“.

Súd preto prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a poučil ho podľa § 257 ods. 5 Tr. por., že takto urobené vyhlásenie nie je možné vziať späť.

V ďalšom vykonal dokazovanie v otázke náhrady škody a ukladania trestu.

K náhrade škody bol na hlavnom pojednávaní vypočutý poškodený D. S., ktorý aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu požadoval náhradu spôsobenej škody v sume 24.000 € z titulu osobitného zákona o odškodnení obetí násilnej trestnej činnosti, ktorými sú okrem neho aj H. I. a W. S., ako pozostalé deti po poškodenej nebohej a D. S. samostatne v sume 691 € ako zriaďovateľovi pohrebu, ktorú riadne a včas uplatnil v prípravnom konaní. K samotnému skutku sa vyjadriť nevedel.

Poškodená organizácia Union zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava vyčíslila náklady spojené s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenej na sumu 1.370 €.

Obžalovaný sa nechcel k uplatnenej náhrade škody vyjadriť.

Na návrh obhajoby súd vykonal dokazovanie ohľadom osoby obžalovaného, a to výsluchom znalcov, ktoré dokazovanie by mohlo mať vplyv na rozhodovanie o výške trestu.

Bola vypočutá znalkyňa z odboru zdravotníctvo - odvetvie psychiatria MUDr. Kornélia Fabišíková, ktorá v úvode svojej výpovede zotrvala na záveroch znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného. Na otázku, aby sa vyjadrila k prognóze vývoja osobnosti obžalovaného aj s poukazom na nové odsúdenie za zločin sexuálneho násillia, čo je novou skutočnosťou, o ktorej nemala v čase vypracovania znaleckého posudku vedomosť, odpovedala, že vedomosť mala len sprostredkovanú, povedal jej to obžalovaný medzi rečou, a spomenula to na str. 8 znaleckého posudku. Keď sa ho pýtala, či bol v minulosti trestne stíhaný, uviedol, že bol stíhaný za krádež a keď našla zmienku o tom, že je trestne stíhaný za sexuálne násillie, k tomu sa nevyjadril. Rovnako neuviedol ani priestupky, ktoré boli zaznamenané v spisovom materiáli. Pretože nie je znalkyňou pre odbor psychológia, v tomto kontexte sa teda nevie vyjadriť, ani jej to neprináleží. Čo sa týka sexuálneho násillia, túto otázku musí posúdiť znalec z daného odboru.

K osobnosti obžalovaného uviedla, že sa jedná v zmysle jej záverov aj s poukazom na to, že sa jedná o opakovanú trestnú činnosť o osobu, u ktorej vzhľadom na vek, vývoj jeho osobnosti ešte nie je ukončený, jedná sa o nevyrovnaný vývin osobnosti s poruchami správania. Jednoznačne sa nevedela vyjadriť, ktorým smerom sa bude jeho vývin osobnosti uberať. V anamnéze však zistila opakované prvky disociality, t.j. existencia predpokladu, že sa bude vyvíjať anomálnym smerom. Dodala, že všeobecne sa považuje doba zrenia do 30 rokov veku, kedy je u každého jedinca vývin ukončený.

Uviedla, že ako podklad pre vypracovanie znaleckého posudku bol použitý vyšetrovací spis vrátane uznesenia o pribratí znalca a samotné psychologické vyšetrenie obžalovaného. Mala k dispozícii zdravotnú dokumentáciu obžalovaného aj z Detskej Psychiatrickej liečebne v Hrani a z Detskej psychiatrickej nemocnice Michalovce ako aj príslušnú odbornú literatúru.

Na otázku, že keď z lekárskej dokumentácie vyplýva, že bol obžalovaný hospitalizovaný desaťkrát v liečebni v Hrani a aj v Michalovciach, či a ako sa táto skutočnosť zohľadnila v záveroch znaleckého posudku, najmä keď k opakovaným hospitalizáciám došlo po smrti jeho otca odpovedala, že vo všetkých prepúšťacích správach sa uvádza, že duševná choroba v zmysle psychózy u obžalovaného zistená nebola. V kompletných prepúšťacích správach takmer vždy jeho hospitalizácie súviseli s poruchami správania, s agresivitou, čo je podrobne uvedené a podčiarknuté v každej prepúšťacej správe, kde bola aj zmienka o tom, že zlomil sestre ruku. Bol agresívny aj voči blízkym príbuzným.

Na otázku, či bola oboznámená aj s udalosťami v rodine obžalovaného, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, napr. rozsudok v ktorom bol jeho otec uznaný vinným z lúpeže, kde obeťou bola jeho teta, úmrtný list jeho otca, následne ročný pobyt v reedukačnom zariadení a podobne a ak áno, či tieto okolnosti taktiež mohli mať vplyv na záver posudku, uviedla, že úmrtný list jeho otca k dispozícii nemala. To, že jeho otec je zosnulý sa opakovane uvádzalo v každej prepúšťacej správe. Obžalovaný jej uviedol, že nemal pekné detstvo, keď jeho otec žil. Jeho otec bol agresívny aj voči nemu. Tieto udalosti sú v každej správe podchytené. Nič to nemení na záveroch znaleckého posudku, t.j. nebola zistená duševná choroba v pravom zmysle slova. Jedná sa o diagnózu F 91, čo sú vo všeobecnosti poruchy správania podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb, do veku 18 rokov. Po dosiahnutí tohto veku je diagnóza neplatná.

Na otázku, že zo znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že schopnosť ovládania bola nepodstatne znížená vzhľadom na jeho instabilitu, iritabilitu a impulzivitu, a schopnosť jeho ovládania bola posudzovaná aj vzhľadom na jeho množstvo alkoholu v krvi, t. j. 0,64 promile po 12 hodinách od skutku, ktorého záznam je tiež v spise, či by sa teda spätným prepočtom dalo ustáliť, koľko promile mal v čase skutku, uviedla, že má vedomosti o tom, že obžalovaný pokračoval aj po skutku v konzumácii alkoholu. Pokiaľ by nemali presné informácie o množstve užitého alkoholu nie je možné presne stanoviť, v akom stave sa nachádzal v čase skutku. Iná situácia by bola, ak by nafúkal bezprostredne po skutku. Nie je možné to zistiť, pretože ako bolo povedané, pokračoval v konzumácii alkoholu.

Bol vypočutý znalec z odboru psychológia PhDr. Ľudovít Beleš, ktorý uviedol, že zotrvala na záveroch podaného znaleckého posudku.

K osobnosti obžalovaného sa vyjadril, že vyšetrením sa potvrdil profil osobnosti, kde prevláda emočná nestabilita, psychopatické črty ako hlavné rysy osobnosti. Odchýlku zrelosti pre túto vekovú kategóriu nezistil.

K prognóze uviedol, že otázka prognózy je vecou posúdenia prístupnosti ku zmene v rámci danej osobnosti. V tomto prípade sa jedná o tzv. ireverzibilnú nemennú poruchu osobnosti, takže v prípade emočne nestabilnej osobnosti je z psychologického hľadiska otázka prognózy málo priaznivá, čo ale nevylučuje možnosť zmeny. Na tom by sa museli podieľať aj iné situačné parametre, motivácia, ktorá by mohla túto zmenu spustiť. Momentálne je motivácia egoistická, egocentrická. Motivačné štruktúry sú schopné k reedukačným, terapeutickým alebo socioterapeutickým pôsobeniam, čo ale samo o sebe negarantuje zmenu, t.j. táto je málo pravdepodobná. Okrem osobného vyšetrenia obžalovaného mu slúžil ako podklad pre vypracovanie znaleckého posudku vyšetrovací spis a samotné vyšetrenie obžalovaného.

Ďalej uviedol, že v rámci snímania rodinnej anamnézy mu informácie boli známe, neboli však zahrnuté do tej spisovej časti, ktorá je v rámci posudku uvedená, pretože v tomto rodinná anamnéza bola z pohľadu obžalovaného vymedzená.

Na otázku vplyvu okolností s otcovým trestným správaním aj hrubo agresívnym správaním voči vlastnému synovi z psychologického hľadiska konštatoval, že vplyv týchto zážitkov má z vývojového aspektu určite formatívny efekt, to znamená, tieto prejavy sú v zážitkovom svete obžalovaného, čo samo o sebe nemusí kolerovať s ním páchanou trestnou činnosťou. Škodlivý vplyv spomínaných zážitkov rozhodne nemohol vylúčiť.

Na otázku, že keď v teórii psychológie existuje pojem takzvaného zhromažďovania afektu, či môže celkom jednoznačne vylúčiť uvedené zhromažďovanie afektu u obžalovaného vzhľadom na rodinnú anamnézu, a to aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, hádal sa s poškodenou, došlo k tzv. spúšťaču, teda či tento afekt bol prítomný, alebo nie, odpovedal, že samostatný okruh znaleckého skúmania predstavovala problematika agresivity, dispozície k agresívnym prejavom a miera schopnosti kontrolovať toto správanie a zistil, že u obžalovaného je pomerene vysoká dispozícia ku agresívnemu reagovaniu, pričom ale táto forma agresívnej dispozície, tieto spúšťače agresívneho správania sú natoľko silné, že k ich spusteniu stačí aj malý afekt alebo menšie množstvo alkoholu.

Vzhľadom k tomu, že jeho kognitívny profil je znížený tak ako popísal, ale obsahuje zníženú schopnosť predvídať dôsledky vlastného správania, treba aj túto jeho psychickú vlastnosť považovať za dôležitú, avšak samotný problém afektivity v tomto prípade môže najskôr korešpondovať s pocitmi a emóciami, ktoré prežíval v inkriminovanej situácii, pretože ako upresnil, pre afektívne reakcie univerzálne platí zákon - afekt má stúpajúcu tendenciu až dosiahne svoju kulminačnú hodnotu, kedy sa môže hovoriť, že ide o intenzitu patického afektu a obranné mechanizmy organizmu nechajú tento afekt pomaly doznievať. Dodnes nie je jasná strmosť tohto klesania, vymiznutia afektívneho prnutia a kumulácia predstavuje práve zvýšenie prahovej hodnoty afektu, pretože nezačína ďalší afekt z nuly, ale k tomuto sa pripočíta ešte zostatkový afekt. Keď je týchto afektov viac, môže sa konštatovať, že k patickému afektu, ktorý nie je kontrolovaný racionalitou, môže pri určitej dispozícii dôjsť s väčšou pravdepodobnosťou. Obžalovaný konal vo forme afektového správania.

Na otázku, o akú agresiu v prípade obžalovaného šlo, pretože z teórie je známa tzv. agresia zvýraznená a potom tzv. agresia hyperkompenzačná, a to vzhľadom na jeho životné skúsenosti, znalec odpovedal, že u obžalovaného sa jednalo o najpravdepodobnejší výskyt prvej spomenutej agresivity.

Obžalovaný sa k výpovediam znalcov nevyjadril.

Súd nemal dôvod spochybníť ani jeden z uvedených znaleckých posudkov, ako ani doplňujúce výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní a ich závermi sa pri rozhodovaní riadil.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním po stránke subjektívnej aj objektívnej naplnil všetky zákonné znaky skutku kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), e) Tr. zákona, § 138 písm. c) a § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona, keď sa skutku dopustil surovým spôsobom na blízkej osobe, starej mame, ktorá bola zároveň osobou vyššieho veku v úmysle preukázateľne získať majetkový prospech, ako vyplynulo aj zo samotného priznania obžalovaného.

Konal v úmysle priamom v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., keď chcel spôsobiť usmrtenie poškodenej osoby, vedel o následkoch svojho konania - okrem úderov poškodenej vedených okrem iných častí tela, aj do oblasti hlavy, jej navyše priložil k dýchacím cestám aj hadicu od zapnutého plynu, takže vedel, že spôsobí týmto konaním smrť a práve za tým účelom takto konal a jeho konanie aj podľa

znalcov neovplyvnili žiadne podstatné skutočnosti do takej miery, žeby svoje konanie nevedel ovládať a kontrolovať.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 36 až § 38 Tr. zák. a prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a ich vzájomný pomer.

Obžalovaný je z miesta posledného trvalého bydliska hodnotený iba evidenčne. Posledný zamestnávateľ spol. MIGATRO, s.r.o. Michalovce ho hodnotil negatívne, ako osobu s ktorou pre porušenie pracovnej disciplíny bol rozviazaný pracovný pomer.

Z hodnotenia počas výkonu väzby v Ústave na výkon väzby v Košiciach vyplynulo, že sa dopustil porušenia ústavného poriadku, za čo bol jedenkrát disciplinárne potrestaný.

Z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Martin, v ktorom sa nachádzal od 25.6.2019 hodnotia obžalovaného všeobecne, nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený, rozhodnutím Okresného súd v Martine bol preradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia dňa 22.8.2019.

Ako vyplynulo z aktuálneho registra trestov, doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, jedenkrát s fikciou zahľadania, naposledy vyššie citovaným rozsudkom.

Priestupkovo bol štyrikrát postihnutý, pre majetkovú trestnú činnosť.

Ako priťažujúcu okolnosť hodnotil jeho doterajší život, skutočnosť, že bol v minulosti za závažnú trestnú činnosť právoplatne odsúdený, ktorý trest v súčasnosti vykonáva, nežil riadnym životom a predmetného skutku sa dopustil z obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky v zmysle § 37 písm. a) Tr. zák. Poľahčovalo mu priznanie skutku.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, závažnosť trestného činu ako aj možnosti nápravy mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. obžalovaného obligatórne pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Trest bol uložený ako súhrnný, v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák., vzhľadom na odsúdenie Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T 89/17 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To 17/19 zo dňa 12.6.2019, právoplatným 12.6.2019, ktorým mu bol za zločin podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil citované rozhodnutie do výroku o treste.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Obžalovanému s prihliadnutím na uvedené osobnostné predpoklady ako aj závažnosť ním páchanej trestnej činnosti uložil ochranný dohľad na hornej hranici, t.j. v trvaní troch rokov.

V otázke náhrady škody postupoval v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. a uložil obžalovanému nahradiť škodu poškodeným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, pretože poškodené subjekty - aj v zastúpení právnym zástupcom a tiež v zastúpení D. S. ako súrodencom včas a riadne uplatnili nárok na náhradu škody ešte v prípravnom konaní a súd nemal o uplatnených nárokoch pochybnosti. M. D. S., H. I. a W. S. (pozostalým po nebohej poškodenej) je obžalovaný povinný nahradiť škodu v zmysle osobitného zákona o odškodnení osôb v dôsledku trestnej činnosti v sume 24.000 €, z titulu zabezpečenia pohrebných nákladov poškodenému D. S. v sume 691 €, Union zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava v sume 1.370, 61 € z titulu poskytnutia zdravotnej starostlivosti poškodenej.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice II.